

Mit Ændringsforslag gaar ud paa, at det overlades den paagældende Minister paa Finansloven at søge Bevilling til de fri Rejser for Personer eller Institutioner, der høre under vedkommende Ministers Ressort, og derefter at betale de paagældende Rejser ved at indløse Passene eller Billetterne hos Statsbanerne. Det synes at være en Retfærdighedsfordring for Statsbanerne og at ville være betryggende over for Rigsdagen for, at Udgifterne hertil ikke overskride rimelige Grænser. Endelig maa det være en stor Fordel for Ministeren for offentlige Arbejder, thi det er ham, der i Virkeligheden bliver overrendt med Andragender om den Slags Ting; thi i det Øjeblik Udgifterne opføres paa Finansloven for hvert Ministerium for sig, vil han have langt lettere ved at bestemme, hvad der bør gives under hans Ministerium og kan overlade de andre Ministre at tage Ansvaret for deres Ministerier. For saa vidt Statsbanefunktionærerne skulle have fri Befordring, bortfalder ikke Muligheden herfor ved det af mig og det ærede Medlem for Thisted stillede Forslag; thi man understreger her i Lovforslaget Bemyndigelsen for Ministeren til at give dem Fripas, men paa den anden Side kommer — hvis ærede Medlemmer have lagt Mærke dertil — efter Ordlyden Spørgsmaalet om deres Frirejser ind under Ministerens særlige Ansvar, og han skal forlange det fornødne i saa Henseende paa Finansloven.

Af samme Grund, som har ledet mig til at stille dette Forslag, kan jeg ikke stemme for Forslaget under Nr. 17. Det tilsigter at give Dagspressen den samme Begunstigelse, som den har nu, nemlig fri Rejser i en vis Udstrækning. Naar Jernbanekommissionen enstemmigt har indstillet, at man hører op med alle Frirejser, undtagen for saa vidt de bevilges paa Finansloven, ville vi ved at vedtage dette Forslag lægge en yderligere Hindring i Vejen for at føre den Tanke, der blev fremsat af Jernbanekommissionen, ud i Livet. Det bliver en Undtagelsesparagraf, som der ikke er den mindste Grund til at gennemføre. Hvis man gaar ind paa Tanken i det af mig stillede Forslag, bør man absolut forkaste Forslaget under Nr. 17. Det forekommer mig at være i alles Interesse at søge denne Tanke gennemført, og jeg kan ikke se, at det kan være rigtigt, at vi her i Loven fastslaa, at Pressen skal indtage en Undtagelsesstilling. Er først Bevillingen til fri Rejser for Pressens Repræsentanter optagen paa Finansloven, er det en Selvfølge, at den bliver staaende

der, indtil Lovgivningens Faktorer blive enige om at slette den. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at opfordre det høje Ting til at vedtage de af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og 11 og de af det ærede Medlem for Thisted og mig stillede Forslag under Nr. 5 og 19, men derimod at stemme mod de Ændringsforslag, jeg har nævnt som stridende mod denne vor Opfattelse.

Berntsen: Under denne Sags første Behandling havde jeg Lejlighed til at komme ind paa de almindelige Principper, der ligge til Grund for det foreliggende Forslag, og jeg finder mig derfor ikke foranlediget i Dag til at komme nærmere ind derpaa, saa meget mindre som min ærede Meningsfælle fra Æbeltoft (Neergaard) og jeg med Undtagelse af et eneste Punkt have kunnet slutte os til Flertallets Indstilling og til de Ændringsforslag, som her i Dag foreligge tiltraadte af Udvalget eller dets Flertal. Meningen med det foreliggende Lovforslag er jo, at man derigennem vil søge at tilvejebringe Balance paa de danske Statsbaner ved at forøge deres Indtægter. Jeg er imidlertid af den Formening, at man ikke burde være staaende ved denne ene Maade at tilvejebringe en bedre Balance paa for Statsbanerne — altsaa ved en Forøgelse af deres Indtægter — men at man samtidig skulde være gaaet en anden Vej nemlig at søge at reducere Statsbanernes Udgifter. Denne sidste Vej har man ikke villet gaa i Øjeblikket, men jeg haaber, at den højterede Minister i en nær Fremtid vil søge at fremsætte Forslag, som gaa i den Retning. I saa Henseende knytter jeg mine Ønsker og Forhaabninger til den ærede Ordførers Ønsker og Forhaabninger, som han gav Udtryk for et Øjeblik siden, da han anmodede den højtærede Minister om snarest muligt at tilvejebringe Forslag til en Omorganisation af Ledelsen af de danske Statsbaner. Det er jo en Kendsgerning, at til Trods for de billige Takster, vi nu have, ere Statsbanernes Indtægter i de forløbne 5—6 Aar forøgede betydeligt ud over, hvad de vare i Forvejen med de dyrere Takster. Men naar Statsbanerne faa forøgede Indtægter, faa de i dobbelt saa høj Grad Udgifter, og saa nytter det jo ikke noget. Det nytter jo ikke, at jeg hvert Aar faar en forøget Indtægt af 1000 Kr., naar denne forøgede Indtægt medfører en forøget Udgift af 2000 Kr., men saaledes er Forholdet med Statsbanerne, at faa de 5 Millioners Indtægtsforøgelse, medføre de en forøget Udgift